

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. XXVI. Quae ratio necessaria fortiùs multis testimonijs canones
Apostolorum defendat, & de comparatione statùs ecclesiae cum nauì, &
legum ecclesiasticarum cum legibus naualibus, & quibus in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

natur, turpem verò vitam viuit, & improbitate tenetur conftricta, sicut ait
Pfal. 16. iuxta Propheta: Saturati sunt suilla, & reliquerunt reliquias paruulis suis. Simili-
aliã editione. ter non est interdictum Christianis secundum literam, vesci pisce testã ha-
 bente, & pisce item squamis carente: hoc enim est secundum spiritum pisce
 testaceo vesci, cum quis stupido & imprudenti corde, veritatis prædicationem
 instar testæ abijcit. Conuenienter ergò huic canoni intelligendum est,
 quod Paulus in Epistola ad Coloff. scripsit: Nemo vos iudicet in cibo: cibos
 enim prohibet discernere κατὰ γράμματα, id est, secundum literam more Iudæo-
 rum, non autem secundum spiritum. Sic etiam in epist. ad Tim. ad doctri-
 nam dæmoniorum pertinere dixit, abstinere à cibis secundum literam &
 iudaicè, non autem abstinere secundum spiritum, & κατὰ ἀσκήσιον, id est, & ad
 exercitationem corporalem, ad spiritum relata, vt fit in ieiunijs abstinendo
 à carne. Sed de hoc satis supra cap. 3. dictum est. Hactenus de canonibus
 istis Synodi Apostolorum Antiochenæ, quos, vt dixi, Pamphilus martyr in
 bibliotheca Origenis reperit. Habuisse autem Synodum Antiochiæ sanctos
 Apostolos, testatur quoquè S. Innocentius in epistola 18. ad Alexandrū Epi-
 scopū. Sic enim scripsit de Antiochena ecclesia, quòd prima primi Apostoli
 sedes esse monstratur: vbi & nomē accepit religio Christiana, & quæ cōuen-
 tum Apostolorum apud se fieri celeberrimum meruit. Canones tamen ec-
 clesiasticos sanctorum Apostolorum, non esse in Synodo Antiochena, sed
 Hierosolymitana cōstitutos, præterquàm quòd Clemens Romanus, vt an-
 tè do cuimus, non obscurè significauit, illud quoquè argumento est, q̄ nul-
 lus ecclesiasticus canon ex illis Apostolicis 85. inter hos, quos à Pamphilo
 Martyre in bibliotheca Origenis repositos descripsimus, reperitur præter ca-
 nonem de abstinendo à sanguine & suffocato, qui (vt dixi) in Synodo Anti-
 ochena propter idololatriam, quæ tunc vbiquè dominabatur, necessariò
 renouatus, ac confirmatus est.

*Quæ ratio necessaria fortiùs multis testimonijs canones Apostolorum de-
 fendat, & de comparatione statùs Ecclesiæ cum nauis, & legum ecclesiastica-
 rum cum legibus naualibus: & quibus in locis de legibus ecclesiasticis apo-
 stolorum Paulus significauerit: & quid contra omnem rationem neget, qui
 apostolorum canones negat. Cap. 26.*

HOs igitur canones sanctorum apostolorum illa etiam ratio necessa-
 ria defendit & vindicat, quæ multorum testimoniorum vim & au-
 thoritatem superat: quod decebat quidem, & erat apostolica illa
 omnium ecclesiarum sollicitudine, quam Paulus dicit, dignum, vt ita episco-
 pis, quos ijdem apostoli, dum viuerent, instituerunt, quos Clemens Roma-
 nus in extremo libri 7. de constitut. Apost. enumerat, & de quibus Irenæus
 lib. 3. c. 3. meminit, & si non nominatim, vt Clemēs: decebat, inquam, vt ita
 episco-

1. Cor. II.

episcopis ecclesias committerent regendas & administrandas, vt regulas ecclesiasticas, quas Canones vocârunt, eisdem traderent: quibus instructi sic illi ipsi episcopi ecclesias sibi commissas gubernarent, vt omnia in eis honestè & secundùm ordinem fierent, sicut Apost. Paulus ecclesiæ Corinthiorũ iussit. Hoc enim non facere, quod alioqui fecisse, ratio ipsa communis utilitatis omnium ecclesiarum, quarũ solitudine tenebantur, necessariò conuincit, perindè fuisset, vt si quis, optimus alioqui nauis gubernator, loco suo absens relinqueret, cui clauum quidem nauis committeret, eum tamen regulis, quas ipse perutiles & pernecessarias ad dirigendam nauigationem esse sciret, non instrueret. Cum nauis enim magna statum ecclesiæ B. Petrus comparauit in illo suo ad populum sermone ac doctrina in ordinatiõe Clementis. Vt ergò præscriptæ sunt vectoribus suæ leges, vt suis locis quieti sedent, nè, si liberè discurrant, nautas impediunt, aut nauem quatiant, vel deprimant: sic quoq; præscriptæ sunt leges suæ ecclesiasticæ laicis, qui sunt instar vectorum: & suæ diaconis, suæ presbyteris, & suæ episcopis. Quibus legibus pax & ordo ecclesiæ conseruatur: & naufragijs vitatis, ad portum appellitur. Itaq; vt nauis, quæcumq; necessaria sunt, ad præscriptum legis nauicæ singulis prouident, sic presbyteri, qui tenent locum nautarum, secundùm canonem ecclesiæ alios ligant, alios soluunt, sicut beatus Petrus in sermone illo de Clemente, quem ordinabat, pronunciauit, ligaturũ esse, quem ligari oporteret: & soluturum, quem solui, vt qui canones ecclesiæ sciret. Sciant igitur Magdeburgenses, & qui cum eis, si qui alij sunt, sentire voluerint, negare canones ecclesiasticos sanctorum apostolorũ, quos habemus, nihil aliud esse, quàm velle, sanctos apostolos in nulla, dum viuerent, solitudine fuisse futuræ post obitum suum gubernationis & statũ omnium ecclesiarũ: nullamq; eos curam habuisse relinquendi ecclesijs sanctas in posterum consuetudines: vt non ignoraretur, quomodò, sicut Paulus ad Tim. scripsit, in ecclesia Dei conuersari oporteret. Dicam enim aduersus istos, quod Tertullianus in libro De corona militis, pro defensione traditionis nõ scriptæ, de omnibus fidelibus ait, An non licuit sanctis apostolis concipere & constituere, quod Deo congrueret? quod disciplinæ conduceret? quod salutis proficeret? nisi fortè disturi sunt, omnes ecclesiasticas regulas de episcopis, presbyteris, & diaconis complexum esse Apostolum, cum descripsit, quales isti esse deberent, subiungens postea: Hæc tibi scribo Timothee, sperans me ad te venire citò, vt scias, quomodò oporteat te in domo Dei conuersari, quæ est ecclesia Dei viui: quo quid stultius dici potest? An enim scripta est hæc regula de ijs, quæ episcopus aut presbyter offerre possit super altare? & vtrum ecclesia sua relicta, possit episcopus ad aliã transire? aut quando & quomodò id liceat? & vtrum presbyter vel diaconus, possit sine auctoritate episcopi discedere ad ministrandum aliæ ecclesiæ? aut, si discesserit, quomodò huic malo medendum sit? & si episcopus à viris grauibus & honestis accusatus sit, quomodò cum eo sit agendum? & an possit eligere sibi

*Que ratio eõ
uincat, tradi-
tos fuisse ab
apostolis ca-
nones ecclesi-
asticos.*

*Quid velint,
& agant, qui
canones apo-
stol. negant.*

1. Tim. 3.

R succes-

successorem? Hæc, inquam, regulæ, & cæteræ huiusmodi ecclesiasticæ cõsue-
 tudines omnium ecclesiarum, quas ab initio à sanctis apostolis traditas vsq;
 in hodiernum diem seruant, quæ canonibus Apostolorum continentur, an
 sunt inter hæc, de quibus Apostolus hoc loco dixit, Hæc tibi scribo Timo-
 thee, vt scias, quomodò oporteat te in domo Dei conuerfari? aut nunquid,
 cum venit Apostolus ad Timotheum, vt ei prius promiserat, inquit: Hæc
 tibi scribo, sperans me ad te venire citò, nihil aliud eum tunc docuit in ad-
 uentu ad eum suo? nullas alias regulas & ecclesiasticas cõsuetudines eidem
 sine scripto tradidit, præterquam, quæ ad eum prius scripserat? Si ità est, &
 ea quæ hîc scripserat, satis erât, quid opus erat dicere, Hæc ad te scribo, spe-
 rans me ad te venire citò, vt scias interim, & quæ sequuntur? immò verò nõ
 obscurè significauit, habere se alia, quæ Timotheo traderet, cum ad eum ve-
 niret, quod se sperabat citò facturum. Interim verò, dum iret, his, quæ tunc
 scripsit, vti eum volebat, vt sciret, quales esse oporteret episcopos, presby-
 teros, & diaconos, quibus in domo Dei, & in ministerio eius versandũ ef-
 fet. Rursus cum scribens idem Apostolus ad Corinthios, id correxit, quod
 præter institutionem Domini committebant, pro cœna Dominica *in modo-
 vias*, id est, cœnas populares in ecclesia facientes, vt beatus Cyrillus, sicut
 antè dixi, in Pentabiblo contra Nestorium interpretatus est, subiunxit: Cæ-
 tera autem, cum venero, disponam: an dicent Magd. & si qui alij cum eis
 sentiunt, fefellisse eos Apostolum, id est, neq; venisse, nec alia, vt promise-
 rat, disposuisse? Credo, dicere non audebunt. Dicant ergò nobis, quæ illa cæ-
 tera sint, quæ siue præsens, siue absens disposuit? quæ, inquam, illæ *in modo-
 vias*, id est, dispositiones siue constitutiones ecclesiasticæ, quas ecclesiæ Corin-
 thiorum promisit, quas iidem apostoli canones vocarunt? Postquam enim
 correxit secundum institutionem Domini super sacrificio altaris, quod
 Corinthij, contra illam ipsam constitutionem Domini, in ecclesia pecca-
 bant, subiunxit statim: Cætera autem, cum venero, disponam. In quo ne-
 mo iã dubitare possit, quin cætera ecclesiastica intelligi voluerit. Non enim
 consentaneum erat, vt cum ecclesiasticis dispositionibus dispositiones ciui-
 les & populares coniungere vellet, præsertim cum hæc non ad Apostolum,
 sed ad laicos pertinerent, qui se negocijs secularibus implicant. Huc ergò
 pertinet, id est, ad hanc Pauli correctionem, quam Corinthiorum errori
 adhibuit, Canon tertius Apostolorum, quem ad conseruandam traditio-
 nem Domini de sacrificio in ecclesia, quã Corinthij violabant, iidem sancti
 Apostoli cõstituerunt de nõ offerendis ad altare auibus, aut animalibus. Sic
 enim ait Canon: Si quis Episcopus aut presbyter, præter dispositionem Domi-
 ni, quã de sacrificio fecit, aliqua alia super altare offerat, aut mel, aut lac, aut
 p vino sicerã, aut artificio facta, aut aues, aut animalia, aut poma, vel legu-
 mina præter institutionem Dñi, deponatur, exceptis nouis fructibus suo tẽpo-
 re, aut præter oleũ ad lucernã, & thus in tẽpus oblationis, nihil offerre liceat.
 Cõtra hũc canonẽ nos facere, olim Græci ecclesiæ Romanæ amulũ calũnia-
 bantur:

Quò ad cor-
 rectionem,
 quam Apo-
 stolus errori
 Corinthiorũ
 adhibuit, ca-
 non apost. 3.
 pertineat.

Calumnia
 Græcorum.

batur: vt intelligi potest ex epist. Nicolai primi ad Michaelē & Basiliū: enumerās enim q̄ nobis falsò tūc obijciebāt, mentiūtur quoq̄ (inquit) nos agnū in pascha, more Iudæorū, super altare pariter cum Dñico corpore benedicere & offerre. Vt igitur hoc Paulus in epistol. ad Corint. correxit, quod ad ecclesiam pertinebat: sic, cum illud subiunxit statim, Cætera, cum venero, disponam, de dispositionibus canonicis cæterarum rerum ecclesiasticarū, necessariò, vt dixi, intelligendum est. Præterea, cum Apostolus præcepit mulieribus, vt tacerent in ecclesia: & si quid vellent discere, domi viros suos interrogarēt, quia turpe est (inquit) mulieri, in ecclesia loqui: fati apertè docuit, neminem debere facere in ecclesia, quod eum non deceat. Vt autem admoneret, multa esse huiusmodi, quæ non deceat quemlibet facere in ecclesia: sicut mulieres non decebat in ea loqui, etiam discendi causa, nedum docendi, quod episcopis & presbyteris tantum licet, quos iubet Apostolus esse idoneos ad docendum, & sicut nõ decebat loqui linguis in ecclesia sine interprete, neque rursus decebat ab omnibus hoc prohiberi, idcirco complexus multa huiusmodi, ad decorum & ordinem ecclesie pertinentia, subiunxit: Omnia autem honestè & secundum ordinem fiāt in vobis: Cum enim dixit, κατὰ τὸ ἔθος, id est, secundum ordinem, quis dubitet, quin traditionem regularum ecclesiasticarum significārit, ad quas dirigenda esset decetia eorum, quæ in ecclesia agenda erant? Quæramus igitur à negatoribus canonum Apostolicorum, quem ordinem dicat Apostolus, cum dicit, Omnia secundum ordinem fiānt: nisi enim traditus esset ab apostolis ordo aliquis ecclesiasticæ conuersationis, vnusquisq̄ sibi ordinem fingeret, qui sibi videretur, vt apud Luteranos fit, apud quos multiplex varietas, & miranda discrepantia cernitur in ijs, quæ apud nos vno ordine in ecclesia fiūt, quia scilicet eadem sunt in ecclesijs Catholicorum canonica Apostolorum traditiones & consuetudines, quibus pax & concordia earum continetur, vt glorificetur Deus per Christum Dominum in spiritu sancto.

Quanta veneratione digna sit antiquitas legum ecclesiasticarū, & de necessitate earum, & de primis ecclesie legislatoribus, & de nominibus canonū, quæ eorum vim & vsum declarant, & quomodo quæ Plato diuinè de officio perfecti legislatoris scripsit, sancti Apostoli spiritu sancto docente, intellexerunt & seruauerunt, & de ijs, quæ in libris Clementis de Constitutionibus Apostolorum continentur, cum ijs collatis, quæ Paulus in epistola ad Colossenses notauit & distinxit, et quæ testimonia scripturæ sint, disposuisse apostolos ecclesiastica legibus ecclesiasticis, id est, Canonibus. Cap. 27.

Postremò ecclesiasticos canones sanctorum Apostolorum ipsa antiquitas maximè omnium tueri debet. Præclare enim doctissimus Græcia Plato in 7. libro de legibus scripsit, omnes homines eas leges vene-

R 2 rari

Quò omnia honestè & secundum ordinem fiānt in ecclesia, quæ secundum Canon. Apostol. fiunt.